

BHMagazino

ΟΙ 2 ΤΟΥΡΚΙΕΣ

ΤΑΞΙΔΕΨΑΜΕ ΣΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΚΗ ΧΩΡΑ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΕΥΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 14ης ΜΑΪΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΑΜΕ ΟΤΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΤΡΟΜΕΡΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΑΣΤΡΑΦΤΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΜΕ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ ΥΠΟΛΟΜΕΣ, ΠΟΥ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΘΕΑΜΑΤΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ PROJECTS, ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΕΥΣΤΕΣ, EXCLUSIVE BOUTIQUES ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΚΑΙ ΥΠΕΡΣΥΓΧΡΟΝΕΣ MARINES ΠΟΥ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΝ ΜΕΓΑ YACHTS

ΧΑΝΣ ΟΥΛΡΙΧ ΟΜΠΡΙΣΤ Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ «SERPENTINE» ΜΙΛΑΕΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ
ΠΡΟΣΩΠΑ ΜΠΟΡΙΣ ΤΖΟΝΣΟΝ, ΜΑΡΙΝΑ ΚΑΡΕΛΛΑ, ΓΚΑΜΠΟΡ ΜΑΤΕ, ΜΙΜΗΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΩΝ ΚΑΝΝΩΝ ΟΙ ΕΚΘΑΜΒΩΤΙΚΕΣ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΥΣΙΕΣ ΤΩΝ STARS

Μία εβδομάδα απέμεινε για να ανοίξουν οι κάλπες στην Τουρκία και οι βασικοί διεκδικητές της εξουσίας, Κιλιτσντάρογλου και Ερντογάν, κάνουν ό,τι καλύτερο μπορούν για να εξασφαλίσουν τη λαϊκή ψήφο.

CAGLA GURDOGAN/REUTERS

ANADOLU YAGI/ANADOLU/REUTERS

Editorial

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- 04 Εβδομάδα
- 06 Γνώμες
- 08 Cover Story: Οι δύο Τουρκίες
- 12 Χανς Ούλριχ Ομπριστ
- 14 Μπόρις Τζόνσον
- 17 Τα μυστικά του στέμματος
- 18 Μαρίνα Καρέλλα
- 22 Τα αστέρια των Καννών
- 25 Παράλληλες εκθέσεις
- 26 Γκάμπορ Μάτε
- 28 Πρόσκληση σε τσάι
- 30 Μίμης Νικολόπουλος
- 32 Μπαουνέι - Σαρδηνία
- 34 Θ for Θαναθάκη του Αρκά

ΟΙ ΔΥΟ ΤΟΥΡΚΙΕΣ

Η Κωνσταντινούπολη, σύμφωνα με την προσωπική μου άποψη, είναι μία από τις ωραιότερες και πλέον ενδιαφέρουσες πόλεις στον κόσμο. Ίσως επειδή συνδυάζει με έναν μοναδικό τρόπο την παράδοση, τα vintage στοιχεία, με ό,τι πιο σύγχρονο, εντυπωσιακό, αστραφτερό. Πρόκειται για την πόλη των μεγάλων αντιθέσεων. Είναι εκεί που συναντούμε τον πλούτο, το απόλυτο glamour, την πολυτέλεια με την τραγική φτώχεια. Τις εκθαμβωτικές βίλες με θέα τον Βόσπορο και ιδιοκτήτες μεγαλοεπιχειρηματίες και διάσημους stars και έπειτα, πιο μακριά, τις φτωχογειτονιές με τους ανθρώπους να ζουν κάτω από εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες, αφού δεν μπορούν καλά-καλά να εξασφαλίσουν στους ίδιους και τα παιδιά τους το καθημερινό φαγητό. Μέσα από τους τηλεοπτικούς μας δέκτες ή από το Internet παρακολουθούμε πάρα πολλούς Τούρκους να κάνουν ουρές για μια φραντζόλα ψωμί ή λίγο κρέας. Μια σκληρή καθημερινότητα για ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού σε μια χώρα που βρίσκεται στην τελική ευθεία για τις γενικές εκλογές της 14ης Μαΐου. Ο φτωχός λαός μάλλον δεν ενδιαφέρεται, δεν δείχνει μεγάλο ενθουσιασμό όταν ο πρόεδρος Ερντογάν ανακοινώνει ότι ανακαλύφθηκε μεγάλο κοίτασμα πετρελαίου στη Νοτιοανατολική Τουρκία. Είναι φυσικό, αφού σκέπτεται τα σοβαρά οικονομικά του προβλήματα. Ο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, όμως, όπως και ο αντίπαλός του, Κεμάλ Κιλιτσντάρογλου, εξακολουθούν να υπόσχονται στον λαό... πράγματα «μαγικά και ονειρεμένα», σε μια προσπάθεια να κερδίσουν τις εκλογές. Προς το παρόν, τα μόνα που θυμίζουν όνειρο είναι τα καινούργια υπερπολυτελή projects που έχουν γίνει ή γίνονται στην Τουρκία και ιδιαίτερα σε λαμπερές, με μεγάλη επισκεψιμότητα πόλεις όπως η Κωνσταντινούπολη και η Αγκυρα. Ειδικά στην Κωνσταντινούπολη ο επισκέπτης μένει έκθαμβος μπροστά στις νέες, άκρως εντυπωσιακές υποδομές οι οποίες περιλαμβάνουν θεαματικά πολιτιστικά κέντρα, υπερσύγχρονους ουρανοξύστες, εκθαμβωτικές μαρίνες που φιλοξενούν τα mega yachts των μεγιστάνων του πλούτου. Στη διάρκεια του ταξιδιού μας ανακαλύψαμε λοιπόν δύο Τουρκίες, όπως αναφέρουμε στο εξώφυλλο του ΒΗΜAgazino. Αναμένουμε με ενδιαφέρον τι θα «βγάλει» η κάλη την ερχόμενη Κυριακή.

Μαργαρίτα Σφέτσα
Διευθύντρια ΒΗΜAgazino
msfetsa@alteregomedia.org

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ι. Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Δ. ΜΑΝΤΕΛΑΣ

ΒΗΜAgazino

Εβδομαδιαίο περιοδικό που κυκλοφορεί δωρεάν με ΤΟ ΒΗΜΑ www.vimagazino.gr, e-mail: vimagazino@tovima.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ Ι. Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΑΛΤΕΡ ΕΓΚΟ ΜΜΕ Α.Ε. ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΤΟΧΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ
ΝΟΜΙΜΟΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΕΝΤΖΟΣ ΕΔΡΑ Λ. Συγγρού 340, Καλλιθέα, ΤΚ 17673 ΤΗΛΕΦΩΝΟ 210-7547000

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΦΕΤΣΑ CREATIVE ART DIRECTOR Πάννης Κούρτης ART DIRECTOR Τάσος Φαρμάκης
ASSISTANT ART DIRECTOR Παύλος Ζερβός, Εφη Κουτρουμάνη ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΥΛΗΣ Κατερίνα Κολιού ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ Μαρίλενα Αστραπέλλου,
Ερη Βαρδάκη, Ιουλία Βελισσαράτου, Κοσμάς Βίδος, Μαρίλενα Γεραντώνη, Πάννης Ζουμπουλάκης, Λάμπρος Καραγεώργος, Μάρκος Καρασαρίνης,
Αντώνης Καρπετόπουλος, Ντιάνα Καρτσαγκούλη, Αλέξανδρος Καψύλης, Βαγγέλης Κιούσης, Ελένη Κωνσταντάτου, Νίκος Λιβανός, Τάσος Μανικίδης, Νατάσα Μπαστέα,
Γιώργος Νάστος, Αρης Ραβανός, Σάρα Σιαμπλή GRAPHICS Μάκης Θεοφιλόπουλος PHOTO EDITOR Ευτυχία Κυδωνάκη FASHION EDITOR Μιχάλης Πάντος

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ Πέννη Λάγκα Τηλ. 210-7547.059 plagka@alteregomedia.org ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ Λίλη Ξενάκη
Τηλ. 210-7547.063 lxenaki@alteregomedia.org ΥΠΟΔΟΧΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗΣ Χριστίνα Βατού Τηλ. 210-7547.054 chvatou@alteregomedia.org

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΟΨΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Και ενώ όλα είναι έτοιμα για την αμφίρροπη εκλογική αναμέτρηση της επόμενης Κυριακής, τα μεγάλα κατασκευαστικά και πολιτιστικά projects στη γείτονα προχωρούν με αμείωτο ρυθμό, αλλάζοντας το πρόσωπο της χώρας και προσελκύοντας εκατομμύρια επισκέπτες.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΝΤΙΑΝΑ ΚΑΡΤΣΑΓΚΟΥΛΗ

Περίπου μία εβδομάδα πριν από τις εκλογές στην Τουρκία, οι οποίες αναμένεται να είναι οι πιο αμφίρροπες που έχει γνωρίσει η γειτονική χώρα την τελευταία 20ετία, και στην Κωνσταντινούπολη το προεκλογικό κλίμα θυμίζει κάτι από εκείνο της Ελλάδας των 80s. Τότε που οι αφίσες των κομμάτων και τα φέιγ βολάν γέμιζαν τους δρόμους, τις προσόψεις των κτιρίων και τις κολόνες σε κάθε γειτονιά, μικρή ή μεγάλη, ακόμη και του πιο απομακρυσμένου χωριού. Η εικόνα του Ερντογάν, του Κιλιτσντάρογλου, αλλά και των υπόλοιπων

υποψηφίων εμφανίζονται μέχρι και σε γιγαντοσθόνες τοποθετημένες σε στρατηγικά σημεία της Πόλης, καλώντας τους πάνω από 11 εκατομμύρια εγγεγραμμένους ψηφοφόρους της – στη μεγαλύτερη και πιθανότατα πιο κρίσιμη εκλογική περιφέρεια της χώρας – στις κάλπες. Την ίδια στιγμή, στη διαδρομή μας από το νέο και εντυπωσιακό διαστάσεων αεροδρόμιο IGA (Istanbul Grand Airport), το οποίο ξεκίνησε επίσημα τη λειτουργία του το 2019, μέχρι το ξενοδοχείο μας, διαπιστώνουμε πως η έντονη κυκλοφοριακή συμφόρηση είναι μία από τις πραγματικότητες που δυσκολεύουν την καθημερινότητα

του μέσου «Ιστανμπούλου» (κατοίκου της Κωνσταντινούπολης). Το ίδιο βέβαια και η ακρίβεια, η οποία τα τελευταία χρόνια έχει εκτοξευθεί, σπρώχνοντας όλο και μεγαλύτερο κομμάτι του πληθυσμού μακριά από το κέντρο.

Κέντρο Ατατούρκ, Istanbul Canal και Galataport

Παρ' όλα όμως τα προβλήματα, παντού, σε ολόκληρη την Κωνσταντινούπολη, όπου και αν γυρίσεις το βλέμμα σου, νέα και υπερσύγχρονα projects ολοκληρώνονται το ένα μετά το άλλο. Πολυτελείς, ιδιωτικοί οικισμοί με σύγχρονα χαρακτηριστικά και υπηρεσίες, δημόσιες υποδομές

και προηγμένα πολιτιστικά κέντρα διαμορφώνουν το νέο προφίλ της Πόλης, στο οποίο επενδύονται δισεκατομμύρια ευρώ. Το Πολιτιστικό Κέντρο Ατατούρκ, για παράδειγμα, με τρεις αίθουσες εκδηλώσεων – η μία χωρητικότητας άνω των 2.000 θεατών –, μία βιβλιοθήκη, εστιατόρια, café, μπουτίκ κ.ά., ανακαινίστηκε και ήδη φιλοξενεί μοντέρνες παραστάσεις, συναυλίες και άλλα πολιτιστικά δρώμενα, ανάμεσά τους το Παγκόσμιο Σουπύσιο Χορωδιακής Μουσικής που πραγματοποιήθηκε τις τελευταίες ημέρες του Απριλίου. Επίσης, το project Istanbul Canal για τη δημιουργία μιας υδάτινης διόδου που θα παρακάμπτει και θα αποσυμφορεί από την κίνηση τα Στενά του Βοσπόρου και θα ενώνει τη Μαύρη Θάλασσα με εκείνη του Μαρμαρά και κατ' επέκταση το Αιγαίο και τη Μεσόγειο, ένα σχέδιο που πρώτος ονειρεύτηκε ο σουλτάνος Σουλεϊμάν ο Μεγαλοπρεπής κατά τη διάρκεια της Αυτοκρατορίας του (1520-

Εναέρια άποψη
μέρους του Galataport
στο Καράκιϊ της
Κωνσταντινούπολης.

Το νέο κτίριο του Istanbul
Modern φέρει την υπογραφή
του Ρέντσο Πιάνο.

Σύγχρονες εγκαταστάσεις
φιλοξενούνται σε κάθε σημείο του
νεότευκτου λιμανιού του Γαλατά.

1566), ανακοινώθηκε από τον Ερντογάν το 2021 και συνεχίζει με αμείωτους ρυθμούς. Το πιο προβλεπόμενο όμως έργο και ένα από τα πιο εντυπωσιακά στην περιοχή, το οποίο έχει ολοκληρωθεί και ήδη έχει προστεθεί στους αγαπημένους προορισμούς των κατοίκων της Πόλης, είναι εκείνο της εξυγίανσης

του ιστορικού Λιμανιού του Γαλατά, στο Καράκιϊ. Με μια ακτογραμμή μη προσβάσιμη για περίπου 200 χρόνια από το κοινό, στον χώρο του λιμανιού υπήρχαν κυρίως αποθήκες, πολλές εκ των οποίων εγκαταλελειμμένες. Σήμερα, έπειτα από μια ανάπλαση και επέκταση που κόστισε περίπου 1,7 δισεκατομμύρια δολάρια, το

νέο Galataport, το οποίο απλώνεται σε μια έκταση 400.000 τετραγωνικών μέτρων και εκτείνεται σε μήκος 1,2 χιλιομέτρων στην ακτή του Βοσπόρου στο Καράκιϊ, αποτελεί τον νούμερο ένα προορισμό των κατοίκων, και ειδικά της νεολαίας, για φαγητό, αγορές και διασκέδαση. Η υπερασύγχρονη μαρίνα περιλαμβάνει τον πρώτο

Το 1,7 δισ. δολ. project του Galataport στην ακτή του Βοσπόρου είναι από τα μεγαλύτερα κατασκευαστικά έργα στην Τουρκία.

Η εντυπωσιακή βιβλιοθήκη στο νέο Πολιτιστικό Κέντρο Ατατούρκ στην πλατεία Ταξίμ.

υπόγειο τερματικό σταθμό για κρουαζιερόπλοια στον κόσμο έκτασης 29.000 τετραγωνικών μέτρων, περίπου 250 καταστήματα και εστιατόρια, ένα ξενοδοχείο, κτίρια γραφείων, χώρο στάθμευσης για 2.400 αυτοκίνητα, το νέο μουσείο Istanbul Modern – στεγαζόταν από το 2004 σε παλιά αποθήκη της περιοχής, μεταφέρθηκε σε άλλη τοποθεσία το 2018 μέχρι την κατασκευή του νέου κτιρίου, το οποίο

φέρει την υπογραφή του πολυβραβευμένου ιταλού starchitect Ρέντσο Πιάνο και θα ξεκινήσει και πάλι τη λειτουργία του σύντομα στο Galataport –, και άλλα πολιτιστικά κέντρα.

Ο υπόγειος σταθμός για κρουαζιερόπλοια

Παρά την πολυτέλεια και το ξεχωριστό nightlife, το πιο εντυπωσιακό στοιχείο στο νέο λιμάνι του Γαλατά είναι ο πρώτος στον κόσμο υπόγειος τερματικός σταθμός του. Έχει τη δυνατότητα να εξυπηρετήσει 15.000 επιβάτες και 3 κρουαζιερόπλοια την ημέρα. Περιλαμβάνει επίσης ένα υπερασύγχρονο σύστημα 176 καταπακτών ύψους 3 μέτρων, ώστε ολόκληρη η ροή των επιβατών και των αποσκευών – το check-in, το τελωνείο, οι αίθουσες αναμονής, ο έλεγχος διαβατηρίων, οι χώροι για ταξί, minibuses και τουριστικά λεωφορεία – να διεξάγεται υπογείως. Το γραφείο που βρίσκεται πίσω από τον σχεδιασμό του σταθμού είναι το Autoban με έδρα την Κων-

Η ΑΝΟΔΟΣ ΚΑΙ Η ΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΜΠΟΡΙΣ ΤΖΟΝΣΟΝ

Ενα βιβλίο που μόλις κυκλοφόρησε στο Ηνωμένο Βασίλειο παρέχει την πιο πλήρη ως σήμερα εικόνα της καταστροφικής διαδρομής του στην πρωθυπουργία.

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΜΑΡΚΟ ΚΑΡΑΣΑΡΙΝΗ

Τα ξημερώματα της 24ης Ιουνίου 2016 ο Αλεξάντερ Μπόρις ντε Φέφελ Τζόνσον, απόφοιτος του Ιτον, της Οξφόρδης, μείζον στέλεχος των Συντηρητικών και πρώην δήμαρχος του Λονδίνου, βρισκόταν σε αλλόφρονα κατάσταση. Δεν είχε καταφέρει να κοιμηθεί περισσότερο από 20 λεπτά, καθώς παρακολουθούσε με ολοένα αυξανόμενο άγχος τα αποτελέσματα του δημο-

ψηφίσματος για την παραμονή ή μη του Ηνωμένου Βασιλείου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Με μια φανέλα της Εθνικής Βραζιλίας (αλλά όχι το αντίστοιχο σορτσάκι) βημάτιζε στο σπίτι του στο Ισλινγκτον επαναλαμβάνοντας τη φράση «Τι διάολο γίνεται;». Σύμφωνα με τη ροή των δεδομένων, το «Ναι» που υποστήριζε η κυβέρνηση Ντέιβιντ Κάμερον ιπτάτο, σχεδόν το 52% υπερψήφισε το «Όχι» και η χώρα έβαινε προς ένα μεγαλοπρεπές Brexit. Ως πιο

● Ο Τζόνσον με την τότε σύντροφο, και σήμερα σύζυγό του, Κάρι Σίμοντς, στις 13 Δεκεμβρίου 2019, επομένη της νίκης των Συντηρητικών στις εκλογές.

προβεβλημένος υπέρμαχός του, ο Τζόνσον θα έπρεπε να επιχαίρει για την επιβράβευση της πολιτικής του επιλογής. Ωστόσο, υπήρχε ένα μικρό πρόβλημα: η επιλογή του, σύμφωνα με όσα δηλώνει ο τότε υπουργός Οικονομικών Τζορτζ Οσμπορν στο βιβλίο των σερ Αντονι Σέλντον και Ρέιμοντ Νιούελ με τίτλο «Johnson at 10. The Inside Story» (εκδ. Atlantic), το οποίο κυκλοφόρησε στις 4 Μαΐου, «ήταν 1.000% κυνική». Σε περίπτωση ήττας θα είχε επιδώσει τα ευρωσκεπτικιστικά του διαπιστευτήρια και θα χριζόταν δελφίνος για την αρχηγία του κόμματος, σε περίπτωση νίκης θα προαλειφόταν για την πρωθυπουργία. Μόνο που ο Μπόρις είχε την περίπτωση της νίκης ξεγραμμένη. Εξ ου και εκείνο το πρωί, κατανοώντας για πρώτη φορά το μέγεθος της απρονοησίας του, αναφώνησε: «Σκατά, δεν έχουμε σχέδιο! Δεν είχαμε ιδέα, δεν πίστευα ότι θα μπορούσε να συμβεί κάτι τέτοιο. Σκατά, τι θα κάνουμε τώρα;». Προάγγελος και ταυτόχρονα επικλίνους για τη μετέπειτα πρωθυπουργία του, η αποστροφή αυτή συνοψίζει όλη τη χαοτική πα-

ραμονή του Μπόρις Τζόνσον στην Ντάουνινγκ Στρίτ από τον Ιούλιο του 2019 ως τον Σεπτέμβριο του 2022. Καρπός περισσότερων από 200 συνεντεύξεων με μέλη της κυβέρνησης, συμβούλους, βοηθούς, κομματικά στελέχη και πρόσωπα του περιγύρου του Μπόρις Τζόνσον, το βιβλίο των Σέλντον και Νιούελ πηγάζει από τη βαθιά γνώση του πρώτου για τη βρετανική πολιτική ιεραρχία. Συγγραφέας βιογραφιών της Μάργκαρετ Θάτσερ και του Τόνι Μπλερ, χρονικογράφος των πεπραγμένων των Γκόρντον Μπράουν, Ντέιβιντ Κάμερον και Τερέζα Μέι στην πρωθυπουργία, πρώην διευθυντής του Κολέγιου Γουέλινγκτον και ιστορικός, είναι ένα πρόσωπο που διακρίνεται από ιδιαίτερη εξοικείωση με τα τεκταινόμενα στους διαδρόμους της εξουσίας. Η εικόνα που συνθέτει μέσω των μαρτυριών στα εκτεταμένα αποσπάσματα που δημοσιεύθηκαν στα τέλη Απριλίου στους «Times» του Λονδίνου είναι αυτή μιας απύθμενης φιλοδοξίας χωρίς αντικειμενικό σκοπό, υψιπετούς ρητορικής χωρίς ουσία, συνθηματολογίας χωρίς αντίκρισμα,

δραστηριότητας χωρίς αποτελεσματικότητα. Τα σημάδια για τους Σέλντον και Νιούελ ήταν εκεί από νωρίς και σχετίζονται με τα χαρακτηριστικά στοιχεία του Μπόρις Τζόνσον: χαρισματικός και χιουμορίστας, σε άμεση σύνδεση με το ευρύ κοινό, αλλά παθολογικά εγωκεντρικός, πρόθυμος να χειραγωγήσει τους πάντες και τα πάντα προκειμένου να επωφεληθεί ο ίδιος, χωρίς ηθικούς φραγμούς, ανίκανος να επιλέξει τους συνεργάτες του αξιοκρατικά ή να λειτουργήσει με βάση σταθερές πεποιθήσεις.

● Ο πανούργος Κάμινγκς, η «Πριγκίπισσα Θεότρελη» και ο «ηλίθιος» Τραμπ

Η επικοινωνία του Τζόνσον με τον μέσο Βρετανό τον βοήθησε να ανακάμψει μετά το Brexit, καθώς εκείνη η επιτυχία υπήρξε θρίαμβος και τραγωδία ταυτόχρονα. Με τον Ντέιβιντ Κάμερον να παρατείνεται από την πρωθυπουργία, ο Τζόνσον θεωρούνταν ο επικρατέστερος αντικαταστάτης του – έως τις 30 Ιουνίου 2016, όταν ο υπουργός Δικαιοσύνης και ως τότε υποστηρικτής του Μάικλ Γκόουβ ανακοίνωσε αιφνιδιαστικά τη δική

● Η ενδιάμεση: Η Τερέζα Μέι, πρωθυπουργός την περίοδο 2016-2019, με τον («μάλλον ηλίθιο», κατά Τζόνσον) Ντόναλντ Τραμπ.

Ο νικητής του Brexit: Ο Μπόρις Τζόνσον, έχοντας κερδίσει τον θώκο με τρία χρόνια καθυστέρηση, το 2019, εικονίζεται εδώ στα τέλη της πρωθυπουργίας του, τον Ιούνιο του 2022.

Ο ηττημένος του Brexit: Ο Ντέιβιντ Κάμερον σε φωτογραφία με τη σύζυγό του Σαμάνθα και τα δύο τους παιδιά ενώ εκφωνεί τον αποχαιρετιστήριο λόγο πριν από την παραίτησή του, στις 13 Ιουλίου 2016.

του υποψηφιότητα. Σύμφωνα με ανώνυμο μέλος της οικογένειας Τζόνσον, ο Μπόρις «δεν εμπιστευόταν έκτοτε κανέναν». Το σοκ ήταν πράγματι μεγάλο, το σχόλιο όμως υπερβολικό. Ο Μπόρις στηριζόταν σε τουλάχιστον δύο πρόσωπα: τον λαμπρό τακτικιστή αλλά αλλοπρόσαλλο, οξύθυμο και πανούργο σύμβουλό του Ντόμινικ Κάμινγκς και την ερωμένη, έπειτα σύντροφο και σημερινή σύζυγό του Κάρι Σίμοντς. Ο μεν πρώτος τον κατήλυε ως υπουργό Εξωτερικών προς δημοφιλείς στο κοινό του Brexit

κορόνες κατά της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μακριά από τις κακοτοπιές που καταδίκασαν την άβουλη διάδοχο του Κάμερον, Τερέζα Μέι, η δε δεύτερη του εξασφάλισε μια πρόσκαιρη συναισθηματική ισορροπία. Το τρίγωνο, όμως, δεν ήταν ισοσκελές, αλλά σκαληνό. Κάμινγκς και Σίμοντς αλληλοϋποβλέπονταν και η σχέση τους εξελίχθηκε σε αμοιβαία αντιπάθεια. Εξαρτημένος και από τους δύο, ο Τζόνσον για μεγάλο χρονικό διάστημα τους χρησιμοποίησε σαν αλεξικέραυνα: «Θα ήθελα να το κάνω,

αλλά αυτή δεν με αφήνει» έλεγε συχνά σε διάφορους. «Δεν φταίω εγώ, παραιτήθηκε εξαιτίας του Ντομ» δικαιολογούνταν στην Κάρι όταν ο φίλος της και υπουργός Οικονομικών Σάτζιντ Τζάβιντ εκπαραθυρώθηκε τον Φεβρουάριο του 2020. Παρόμοιες ίντριγκες, θα πει κανείς, είναι σύνηθες φαινόμενο εντός κυβερνήσεων. Η συγκεκριμένη υπόθεση περιπλέχθηκε από τη μεγαλομανία των πρωταγωνιστών. Και ο Τζόνσον και ο Κάμινγκς θεωρούσαν εαυτούς πρωτεργάτες της νίκης στις εκλογές της

Στο βιβλίο ο Μπόρις Τζόνσον περιγράφεται ως χαρισματικός και χιουμορίστας, σε άμεση σύνδεση με το ευρύ κοινό, αλλά παθολογικά εγωκεντρικός, πρόθυμος να χειραγωγήσει τους πάντες και τα πάντα προκειμένου να επωφεληθεί ο ίδιος, χωρίς ηθικούς φραγμούς, ανίκανος να επιλέξει τους συνεργάτες του αξιοκρατικά ή να λειτουργήσει με βάση σταθερές πεποιθήσεις

12ης Δεκεμβρίου 2019. Σύμφωνα με ανώνυμο αξιωματούχο της κυβέρνησης, ο Μπόρις «πίστευε ότι η σαρωτική εκείνη νίκη ήταν η απόλυτη επιδοκιμασία των προσωπικών λαμπρών του ικανοτήτων, όχι επιτυχία του Συντηρητικού Κόμματος. Συνήθιζε να χρησιμοποιεί τον όρο “η πλειοψηφία μου”». Από την άλλη πλευρά, ο Κάμινγκς διατυμπάνιζε σε φίλους του ότι «τον νικητήριο λόγο θα τον βγάλω εγώ, εγώ κέρδισα τα 14 εκατομμύρια ψήφους». Διόλου παράξενο, κατά τον Μάικλ Γκόουβ, που φερόταν στον πρωθυπουργό πατερναλιστικά, «ως λόρδος προστάτης προς έναν νεαρό, άπειρο βασιλιά». Ένας από τους λόγους της πίεσης του Κάμινγκς για την αποπομπή του Τζάβιντ ήταν η καχυποψία του για το τι μπορεί να συζητούσε ερήμην του με τον πρωθυπουργό τα Σαββατοκύριακα, καθώς η κατοικία του υπουργού Οικονομικών είναι στον αριθμό 11 της Ντάουνινγκ Στρίτ, μεσοτοιχία με την πρωθυπουργική. Αυτή η συμπεριφορά, όμως, η οποία επιπλέον εκφραζόταν συχνά με παραμερισμό της Βουλής, παράκαμψη του υπουργικού

Η διεθνής εικαστικός μιλάει για το ταξίδι της στην τέχνη, για τους ανθρώπους που την καθόρισαν και για τη νέα ομαδική έκθεση στην οποία συμμετέχει στην γκαλερί Ζουμπουλάκη, τα έσοδα της οποίας θα διατεθούν στο Σωματείο ΕΛΙΖΑ κατά της παιδικής κακοποίησης που έχει ιδρύσει μαζί με τον σύζυγό της, πρίγκιπα Μιχαήλ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΡΗ ΒΑΡΔΑΚΗ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΟΛΥΜΠΙΑ ΚΡΑΣΑΓΑΚΗ

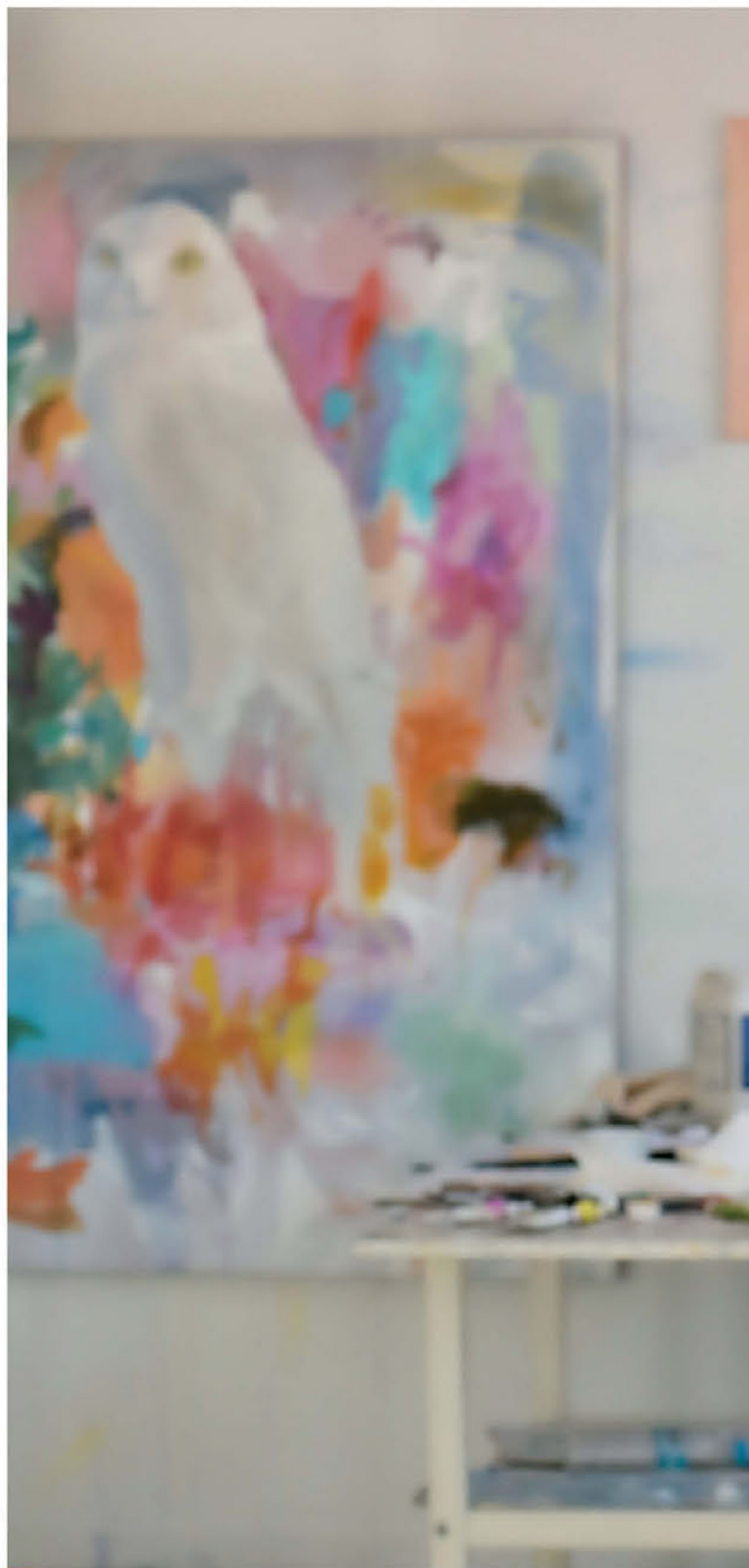
Η Μαρίνα Καρέλλα με υποδέχεται στην πόρτα του διαμερισμά της. Μόλις μπαίνω το βλέμμα μου αιχμαλωτίζουν τα έργα τέχνης που μας περιβάλλουν. Αντικρίζω το πορτρέτο του συζύγου της, πρίγκιπα Μιχαήλ, του διεθνώς γνωστού συγγραφέα Μιχαήλ (Μισέλ) ντε Γκρες από τον υπερβατικό νεο-εξπρεσιονιστή καλλιτέχνη Φραντσέσκο Κλεμέντε. Καθώς με οδηγεί στο σαλόνι, στον χώρο δεσπόζει ένας ακόμη εντυπωσιακός πίνακας, αυτή τη φορά του νονού της pop art Λάρι Ρίβερς, ενώ στην άκρη του σαλονιού ένα πολύχρωμο γλυπτό με κεφάλι αετού, της Νίκι ντε Σεν Φαλ, μοιάζει να «επιθεωρεί» το δωμάτιο. Η παρουσία δικών της έργων είναι μικρή. Υπάρχουν μόνο κάποιες ακουαρέλες, αλλά και ένα από τα πιο γνωστά γλυπτά της, μια καρέκλα από γυαλισμένο μπρούντζο. «Δεν θέλω στο σπίτι να βλέπω τα δικά μου έργα!» λέει γελώντας και αμέσως μου δείχνει στο βάθος έναν πίνακα του Τσαρούχη, ο οποίος υπήρξε δάσκαλός της. Από το εργαστήριο του Γιάννη Τσαρούχη άλλωστε, στο οποίο βρέθηκε σε ηλικία 16 ετών, ξεκίνησε να ξετυλίγεται το νήμα της μυθιστορηματικής ζωής της. Η Μαρίνα, κόρη του Θεόδωρου Καρέλλα και της Ελλης Χαλκιοπούλου, η ωραιότερη «ντεμπ» της δεκαετίας του '60, σε μια εκδρομή στην Υδρα ερωτεύτηκε τον πρίγκιπα Μιχαήλ, γιο του πρίγκιπα Χριστόφορου της Ελλάδας και της Δανίας και της πριγκίπισσας Φραγκίσκης της Ορλεάνης. Παντρεύτηκαν το 1965, αφού εκείνος της έκανε πρόταση γάμου, προσφέροντάς της μία σύνθεση με πέτρες του γιαλού δεμένες με ασήμι, αντί δαχτυλιδιού. Η Μαρίνα Καρέλλα είναι μια γυναίκα που λειτουργεί μέσα από την τέχνη, με τα έργα της να έχουν εκτεθεί στις μεγαλύτερες γκαλερί του κόσμου. Πνεύμα ανήσυχο, από τους λευκούς πίνακες της δεκαετί-

ας του '70, που προκάλεσαν τεράστια εντύπωση όταν εκτέθηκαν στην Gallery Iolas στο Παρίσι, πέρασε στη γλυπτική και στο μάρμαρο τη δεκαετία του '80 και εν συνεχεία στους πιο περίτεχνους χρωματικά πίνακες της δεκαετίας του '90. Στα έργα της η Μαρίνα Καρέλλα μοιάζει μέσω του εξωτερικού κάλλους να αναζητεί το εσωτερικό. «Σαν μία δύναμη να σου παίρνει το χέρι και είσαι τελικά μόνος σου στον κόσμο: εσύ και το έργο σου» αναφέρει.

Γαλλία και Αμερική

Ταξίδεψε πολύ. Εξήσε στο Παρίσι, όταν μετακόμισε εκεί το 1972 με τον σύζυγό της. Μερικά χρόνια αργότερα σειρά είχε η Νέα Υόρκη. «Η Αμερική πάντα με μαγνήτιζε με έναν τρόπο» αναφέρει. «Για πρώτη φορά την επισκέφθηκα με τους γονείς μου όταν ήμουν 7-8 ετών. Ζήσαμε εκεί 1,5 χρόνο, στη Νέα Υόρκη, αλλά και στη Βόρεια Καρολίνα. Γεύθηκα και τις δύο πλευρές της. Και τη βαθιά Αμερική του ράντσου με την κουνιστή πολυθρόνα και τα κουνούπια, όπως τη βλέπετε στις ταινίες, και τη φαντασμαγορική Νέα Υόρκη που φάνταζε ως ένα απειλίσιο λούνα παρκ στα μάτια ενός παιδιού» αναφέρει. Όταν, φτασμένη καλλιτέχνη πλέον, παντρεμένη και μητέρα δύο παιδιών, βρέθηκε στη Νέα Υόρκη της πρωτοπορίας του '80, για δεύτερη φορά μαγεύτηκε, όπως ακριβώς της συνέβη και παιδί. «Το εργαστήριό μου βρισκόταν στο SoHo. Εκείνη την εποχή δεν ήταν αυτό που ίσως φαντάζεστε» λέει. «Εκεί βρίσκονταν οι βιοτεχνίες υφασμάτων, για αυτό και τα μπαλκόνια ήταν γεμάτα κουρέλια. Υπήρχε όμως ένα κτίριο όπου στεγάζονταν σπουδαίες γκαλερί και ένα ρεστοράν, το Spring Street Bar. Το βράδυ δεν αισθανόσουν πολύ ασφαλής να κυκλοφορήσεις. Ένας φίλος μου βρήκε ένα παλιό μεγάλο loft, το οποίο νοίκιασα για 20 χρόνια».

Όπως εξηγεί, επρόκειτο για μια εποχή

MARINA KARELLA ΜΙΑ ΖΩΗ ΣΑΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

αθωότητας στη δουλειά της. «Δεν υπήρχε αυτό που ονομάζουμε σήμερα χρηματιστήριο τέχνης. Δεν δημιουργούσε ένας καλλιτέχνης ένα έργο και σκεπτόταν αυτομάτως την τιμή της πώλησής του. Είχα την ευκαιρία να γνωρίσω αρκετούς καλλιτέχνες: τον Φραντσέσκο Κλεμέντε, τον Αλεξ Κατς, τον Ρόμπερτ Μέιπλθορπ, τον Αντι Γουόρχολ, τον Ζαν-Μισέλ Μπασκιά». Τελικά, στην ανέφελη δεκαετία του '80 στην Νέα Υόρκη, έριξε τη βαριά σκιά της η μάστιγα του AIDS. «Ήταν κάτι το τρομερό. Εφυγαν από τη ζωή χιλιάδες άνθρωποι και πολλοί γνωστοί μου καλλιτέχνες».

Το ταξίδι στην τέχνη

«Δεν ρώτησα ποτέ τον εαυτό μου τι θέλω να γίνω» εξομολογείται. «Τα πράγματα ήρθαν κάπως φυσικά. Ζωγραφίζω από μικρή. Το τηλέφωνο στο σπίτι ήταν μέσα σε καμπίνα. Λοιπόν αυτή η καμπίνα στο σπίτι μου ήταν γεμάτη με τις ζωγραφιές μου. Κάπως έτσι ο αδελφός μου 16 ετών με πήγε στον Τσαρούχη. Του έδειξε τα σχέδιά μου και ο Τσαρούχης του είπε “φέρ’ την”. Δίπλα του έμαθα τι θα πει καλλιτεχνικός κόσμος. Υπήρχε μια ονειρική ατμόσφαιρα. Τον περιτριγύριζαν όμορφοι άνθρωποι, χορευτές της Λυρι-

κής, Βραζιλιάνοι που τραγουδούσαν με τις υπέροχες φωνές τους. Τον θυμάμαι να κρατά ένα κατσαρολάκι και να τρώει συνέχεια ρύζι με αρακά. Ήταν ένας πολύ φιλοσοφημένος άνθρωπος. Δεν σου δίδασκε με την κλασική έννοια. Για παράδειγμα, εμένα και μία άλλη κοπέλα μάς πήρε μαζί του όταν ανέλαβε τα σκηνικά και τα κοστούμια για τη “Νόρμα” με τη Μαρία Κάλλας για την παράσταση στην Επίδαυρο το 1960, αλλά και για τη “Μήδεια” στη συνέχεια. Κόβαμε τις φλόγες για το σκηνικό».

Ενας άνθρωπος που την επηρέασε βαθιά

ήταν και ο Δημήτρης Χορν. Της πρότεινε να δημιουργήσει τα κοστούμια για την παράσταση “Θωμάς ο δίψυχος”. «Εγώ ακόμη σπούδαζα στη σχολή Τέσης - Βακαλό στην Αθήνα, πριν ακόμα φύγω για σπουδές στην Beaux-Arts στο Παρίσι. Ο Τάκης, που ήταν φίλος των γονιών μου, είδε τυχαία μία σειρά πορτρέτων χωρίς πρόσωπο που είχα κάνει τότε και μου πρότεινε να συνεργαστούμε. Αρχικά δίστασα. “Άκουσε, Μαρίνα μου. Αν δεν αρπάξεις τις ευκαιρίες όταν σου έρχονται, τότε ξέχασέ το” με συμβούλεψε». Και η νεαρή τότε Μαρίνα Καρέλλα άρ-

παξε την ευκαιρία. Εκτοτε συνεργάστηκαν αρκετές φορές. «Κάναμε έπειτα με τεράστια επιτυχία την παράσταση “Το ημερολόγιο ενός τρελού” του Νικολάι Γκόγκολ. Θυμάμαι τότε κάπνιζα και είχα χρησιμοποιήσει στη μακέτα του σκηνικού το ασημόχαρτο από τη συσκευασία των τσιγάρων. Όταν εφαρμόστηκε στο σκηνικό στις σωστές διαστάσεις, προσομοίαζε με το δαιδαλώδες μυαλό του “τρελού”». Το 1968, όταν δημιουργούσε τα σκηνικά για την παράσταση “Δον Ζουάν” του Μολιέρου, ήταν έγκυος στην πρωτότοκη κόρη της Αλεξάνδρα. «Βρισκόμουν στο

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΓΙΑΝΝΗ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

Υπάρχουν τα κινηματογραφικά φεστιβάλ και, βεβαίως, υπάρχουν και οι Κάννες. Κατά τη διάρκεια διεξαγωγής του απόλυτου φεστιβάλ κινηματογράφου κάθε Μάιο στη Γαλλική Ριβιέρα, η «καριέρα» αμέτρητων ταινιών αρχίζει, σπαρ από όλον τον κόσμο επιβεβαιώνουν το «εγώ» τους και η παραλιακή λεωφόρος της πόλης, η Κρουαζέτ, μετατρέπεται σε πασαρέλα με τα πιο όμορφα πρόσωπα του πλανήτη. Το Φεστιβάλ Καννών ξεκίνησε για πρώτη φορά στις 31 Αυγούστου του 1939 – διακόπηκε μία ημέρα μετά, καθώς η Γερμανία του Χίτλερ εισέβαλε στην Πολωνία – και το πρώτο ολοκληρωμένο διοργανώθηκε μετά τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, το 1946. Η κινηματογραφική άνθηση της παραθαλάσσιας πόλης της Κυανής Ακτής άρχισε τη δεκαετία του 1950.

Από την Γκρέις Κέλι στη Σοφία Λόρεν

Πολύ προτού γίνει πριγκίπισσα του Μονακό και μόνιμη κάτοικος Κυανής Ακτής, η Αμερικανίδα Γκρέις Κέλι, εν έτει 1955, θα παρουσίαζε εκεί τη «Χωριατοπούλα» (The Country Girl), την ταινία που θα την οδηγούσε και στα Όσκαρ (κέρδισε το βραβείο Α' γυναικείου ρόλου). Περίπου την ίδια εποχή η Κέλι, με παρτενέρ τον Κάρι Γκραντ, θα έκανε γυρίσματα στις Κάννες, υπό τη σκηνοθετική μπαγκέτα του Αλφρεντ Χίτσκοκ (ο οποίος αργότερα θα έδινε αγώνα – ανεπιτυχώς – για να τη «δανειστεί» από τον θρόνο της στο Μονακό και να την ξαναφέρει στα διεθνή πλατό). Ένα σημαντικό μέρος της ευχάριστης, ανάλαφρης ταινίας του μετρ με τίτλο «Το κυνίγι του κλέφτη» (To Catch a Thief) είναι γυρισμένο μέσα στους πολυτελείς χώρους του ξενοδοχείου Carlton που εφέτος, ύστερα από σχεδόν δύο χρόνια «σιωπής», ανοίγει ξανά τις πύλες του, εκ βάθρων ανακαινισμένο. Να πούμε εδώ ότι όλα τα υπερπολυτελή ξενοδοχεία της Κρουαζέτ, το Majestic, το Miramar και το Martinez, συνδέονται με την κινηματογραφική ιστορία των Καννών, καθώς σε όλα, ανεξαιρέτως, έχουν καταλύσει τις περιόδους των φεστιβάλ διασημότητες από κάθε γωνιά της υψηλούς. Εξάλλου, επί σειρά ετών, προτού εγκαινiasτεί το Grand Auditorium Louis Lumière στο Palais des Festivals et des Congrès και το θρυλικό πλέον

ΟΙ ΩΡΑΙΟΙ ΤΩΝ ΚΑΝΝΩΝ

Μια αναδρομή σε μερικά από τα πρόσωπα που σημάδεψαν με την παρουσία τους το διασημότερο φεστιβάλ της Κυανής Ακτής, το οποίο στις 16 Μαΐου γιορτάζει τα 76α γενέθλιά του με την πρεμιέρα της ταινίας «Jeanne du Barry».

κόκκινο χαλί του, η βάση του Φεστιβάλ των Καννών και το σημείο όπου φιλοξενούνταν όλες οι επίσημες πρεμιέρες ήταν ένα άλλο ξενοδοχείο, το σημερινό Marriott στην Κρουαζέτ, που με τα χρόνια θα άλλαζε όνομα. Και εφόσον μιλάμε για τις Κάννες και το τεράστιο κινηματογραφικό πανηγύρι του Μαΐου, ακόμα και σε αυτά τα ξενοδοχεία πολυτελείας δεν έχουν λείψει τα παρατάγους με διαρρήξεις δωματίων και κλοπές σημαντικών χρηματικών ποσών και αντικειμένων μεγάλης αξίας όπως κοσμήματα ή έργα τέχνης. Στα χρόνια της δεκαετίας του 1950 οι αιώνιες ιταλίδες αντίζηλες, Τζίνα Λολομπρίτζινα και Σοφία Λόρεν, θα έλαμπαν στο φεστιβάλ της Γαλλικής Ριβιέρας παρουσιάζοντας ταινίες τους. Όμως το πρόσωπο που εκείνη την εποχή θα αποκτούσε άρρηκτους δεσμούς με τη διοργάνωση ήταν η γαλλίδα καλλονή Μπριζίτ Μπαρντό, ένα φαινόμενο των fifties και πρωταγωνίστρια σε μία από τις πιο χαρακτηριστικές ταινίες του

γαλλικού κινηματογράφου: «Και ο Θεός... έπλασε τη γυναίκα» (Et Dieu... créa la femme, 1956) του Ροζέ Βαντίμ. Από τη λίστα των ωραίων επισκεπτών των Καννών την περίοδο των fifties δεν μπορεί να λείψει ο Γάλλος Ζεράρ Φιλίπ, που παραμένει μία από τις ομορφότερες παρουσίες στη μεγάλη οθόνη, ενώ την ίδια περίοδο σπαρ του Χόλιγουντ όπως ο Γκρέγκορι Πεκ, η Ελίζαμπεθ Τέιλορ, η Τζέιν Μάνσφιλντ και η Κιμ Νόβακ δεν σταμάτησαν να προκαλούν ενθουσιασμό. Για τη Νόβακ, μάλιστα, το 1956 ο γαλλικός Τύπος είχε γράψει «φανταστείτε έναν συνδυασμό από τον ερωτισμό της Μέρλιν Μονρό με το πρεσιζ της Λορίν Μπακόλ». Αναμφισβήτητα το 1959 ήταν η χρονιά του Αλέν Ντελόν και της Ρόμι Σνάιντερ, «το ζευγάρι της χρονιάς» όπως τους είχαν αποκαλέσει. Η κοινή ζωή τους έδινε τα καλύτερα πρωτοσέλιδα στον Τύπο και, ως ζευγος, ο μελαχρινός Γάλλος με τα παγερά γαλάζια μάτια και η καστανή Γερμανο-αυστριακή που είχε γί-

- 1. Το πρόσωπο της Κατρίν Ντενέβ, από μια πόζα της ηθοποιού στα γυρίσματα της ταινίας «La chamade» (Η υποταγή, 1968) του Αλέν Καβαλιέ, στολίζει την επίσημη αφίσα της 76ης διοργάνωσης του Φεστιβάλ Καννών.
- 2. 1965: Η Τζίνα Λολομπρίτζινα χαιρετά το πλήθος κατά τη διάρκεια του 18ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου των Καννών.
- 3. 1962: Ο Αλέν Ντελόν και η Ρόμι Σνάιντερ υπήρξαν ένα από τα ομορφότερα ζευγάρια που έχουν περπατήσει ποτέ την Κρουαζέτ.

Το Φεστιβάλ Καννών ξεκίνησε για πρώτη φορά στις 31 Αυγούστου του 1939 – διακόπηκε μία ημέρα μετά, καθώς η Γερμανία του Χίτλερ εισέβαλε στην Πολωνία – και το πρώτο ολοκληρωμένο διοργανώθηκε μετά τη λήξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, το 1946

νει διάσημη ανά την Ευρώπη ενσαρκώνοντας την αυτοκράτειρα Σίσι, ήταν πράγματι ξεχωριστό. Η σχέση και των δύο με τις Κάννες έχει γράψει τη δική της ιστορία. Το 1961 η Σοφία Λόρεν θα αποσπούσε το βραβείο καλύτερης γυναικείας ερμηνείας (και αργότερα το Όσκαρ) για την «Ατιμασμένη» (La Ciociara) του Βιτόριο Ντε Σίκα, όμως την ίδια χρονιά μια νέα ομορφιά μαγνήτιζε επίσης τα φλας των παπαράτσι: η Κλαούντια Καρντινάλε, η οποία βρέθηκε στην ίδια διοργάνωση με την ταινία «Το κορίτσι με τη βαλίτσα» (La ragazza con valigia) του Βαλέριο Τζουρλίνι. Δύο χρόνια αργότερα, με τον «Γατόπαρδο»

(Il gattopardo, 1963), η Καρντινάλε θα γινόταν το πρόσωπο της ημέρας όταν μαζί με τον Μπαρτ Λάνκαστερ, τον σκηνοθέτη Λουκίνο Βισκόντι και μια... λεοπάρδαλη θα φωτογραφιζόταν στην παραλία των Καννών. Στην ίδια περίοδο, εμφανίσεις στις Κάννες έκανε και η Οντρέι Χέμπαρν, σύμβολο της μόδας και κινηματογραφικό είδωλο της εποχής. Συγκεκριμένα, ήταν ένα από τα πρόσωπα που έλαμψαν στη διοργάνωση του 1960 όταν παρευρέθηκε με τον σύζυγό της, Μελ Φερέρ, και ακόμα μιλούν για την εμφάνισή της σε μια προβολή φορώντας ένα εκθαμβωτικά διακοσμημένο βραδινό φόρεμα με κοντά μανίκια σε συνδυασμό με μακριά γάντια και χαμηλοτάκουνες γόβες.

Ιταλία, Γαλλία, Αμερική

Η διοργάνωση του 1960 ήταν η μεγάλη στιγμή των Ιταλών με τη «Γλυκιά Ζωή» (La Dolce Vita) του Φεντερίκο Φελίνι, όσο και την «Περιπέτεια» (L'Avventura) του Μικελάντζελο Αντονιόνι. Η Μόνικα Βίτι, πρωταγωνίστρια στην τελευταία, στεκόταν διαρκώς αγκαζέ με τον σκηνοθέτη που την ανέδειξε, αν και η εμπειρία της στις Κάννες εκείνη τη χρονιά ήταν αρκετά τραυματική, διότι μέρος του κοινού αποδοκίμασε την «Περιπέτεια», με αποτέλεσμα η ιταλίδα star να ξεσπάσει σε κλάματα. Μέρος και αυτό του «παιχνιδιού» που ανέκαθεν παιζόταν στις Κάννες, όπως πολλά χρόνια αργότερα θα συνέβαινε και με μια άλλη πανέμορφη ιταλίδα ηθοποιό, τη Μόνικα Μπελούτσι, πρωταγωνίστρια στην πιο αμφιλεγόμενη ταινία της διοργάνωσης του 2002, το «Μη αναστρέψιμος» (Irreversible) του Γκασπάρ Νοέ. Το μεγάλης διάρκειας μονοπλόνο του βιασμού της ηρώδας της Μπελούτσι σε μια υπόγεια διάβαση δέχθηκε γιούχα (με θεατές να λιποθυμούν, να ανακατεύονται ή να αποχωρούν), όμως όχι, η Μπελούτσι δεν έκλαψε.

Η Γαλλία έδινε σταθερά το «παρόν» και στα sixties, οπότε η Ζαν Μορό και η Κατρίν Ντενέβ ταύτισηκαν με το φεστιβάλ. Το 1967, χρονιά θανάτου σε δυστύχημα της αδελφής της Ντενέβ, Φρανσουάζ Ντορλεάκ, οι δυο τους είχαν εμφανιστεί μαζί στα «Κορίτσια

4. 1958: Η ιταλίδα star Σοφία Λόρεν σε δεξίωση μαζί με τον μετέπειτα σύζυγό της, παραγωγό Κάρλο Πόντι.
5. Η Μπριζίτ Μπαρντό ήταν ένα από τα πρόσωπα που έλαμψαν στις Κάννες κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1950 και μετά την επιτυχία της ταινίας «Και ο Θεός... έπλασε τη γυναίκα».

